

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In librum de fortuna Romanorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

nihilq; babere Plutarchicum: nisi si quid scriptor non admodum perite est imitatus quo facilius fero tacturam quod totum hocce non extat: neq; admodum cum correctore scripti libri labore vbi reliquum inueniatur.

IN LIBRVM DE FORTVNA Romanorum.

331. 24. Fundamenta Romæ iecit.] ὑποβαλόμενος. Budæus legit ὑποβαλόμενος. ὑποβάλλεται videtur esse positum pro ordini, moliri. Mox autem vbi vulgo legitur ὁ εἰς τὸν ἐργάζοντα, & mendosum haud obscurè est, εἴταντος τοῦτο ex scripto. Budæus facillum vertit, siue libri boni fidem, siue iudicium (quo mirum in modum polluit) secutus. Vesta autem domicilium stabile notari, non est obscurum.

[καὶ Λούκιοι Κινύ.] Scriptus καὶ Λούκιοι καὶ Κινύ. sed nostrum præfero. quanquam Budæus quoque ET interiecit, & fuerunt etiam præter Cincinnatum alijs fortis Lucy, vt L. Manlius Vulso & magnus ille L. Papyrius Cursor, atq; alijs. Mox. ὅτῳ δὲ καὶ Γάιον μάρτιον, scriptus Κλαύδιον, inepta Claudij inculcatione. in versu legendum ὡτοποτάλας & ἀνταλοί Grammatica docet. Ego pentametro expressi. Sed ē Pindaro citatur oratione de Alexandro posteriore, & ἀνταλοῖσι legitur. Ad rem nihil interest, & de hac licentia professus sum alibi.

332. 34. Obitu mox euaneſcere suo.] εἰς ἀπεισιν ἀνδρὸς. in ultima voce puto esse mendum. nam & ἀνδρεῖa minor est, quam ut fortuna desituenti debeat exprobrari. (presertim cum res aduersa non multas ferant λειψόλας) & οὐδεὶς melius hic quadrat, euanescente subito fortuna, quæ splendebat. Enimvero heic acerbum Budæus habet: cui ut me non oppono, ita ἀνδρεῖt tamen acerbum esse non facile credo.

333. 5. Non enim incerta.] οὐ μὴν γὰρ ἀπευθὺς. Pro his in scripto est & μεγαλεῖδης. Budæus, incompertam reddidit. optimè. Nam ita & Homerus usurpauit Odyss. γ. 88.

Κέιτε δὲ αὐτὸν ὀλεθρον ἀπευθέα θύης Κρονίων.

De quo nihil auditur. Significat etiam, qui nihil audierit, libri eiusdem versu 184.

Ως ἦλθον φίλοι τέκνον ἀπευθῆς.

Vtrang significationem Eustath. & Suidas agnoscunt. Cur ego vocabulo incerta vobis sim, Pindari locus satis ostendit.

ibidem 20. L. Diademato.] οὐδὲ Λευκίς Διαδέμα. Budaeus quatuor fratrum nomina planè omisit. Plutarch. in Coriolano Vittati huius mentionem facit: in scripto etiam erat Διαδέμα. Sed horum Metellorum historia non ita est obscura, ut non possit constare de emendatione. & ut Scaurus nōs οὐδὲ ποτε diceretur, ne scripto quidem libro ita perhibente, tolerare potui. Cur nouus vocetur, cūm alioqui Scaurorum familia mature apud Romanos fuerit nobilissima, ex ipsare hec disces.

334. 4. Tempore vixit: cūm iam.] γερόντος ήδη. Etiam in scripto signum est à correctore allatum, quod locum muritatum indicet. deest autem vox ράδιον ante ήδη. nam (quod sane Plutarchum minime est: et si satis appareat de Cheronea paulo supra posita mētione, libellum Plutarchianum fuisse) integrā post pagina & amplius, hac ad verbum pœnere- petuntur. Quod mox sequitur de Fortunæ templo ab Anco po- sito, quæ cognominis esset fortitudinis, aut saltem affini nomine prædicta: forte ad Fortunæ Fortis dedicationem refertur. quamquam eam Seruio Tullo Liuius ascribit. Alioquin inter Fors & Fortis, unde fortitudo deducitur, vicinitas est nominum, quæ ἀπὸ τούχων videtur: quam fortasse autor studiose & consulte institutam voluit dicere.

338. 7. Ex validis roboribus.] ὡστες εἰς Αγριάδων. Scri- ptus Αγριάδεων. intelligit querna ligna. mox pro μέλισσαις in scripto est μέλισσαις (qui & Solonem vitiosè pro Silene ha- bit) ego nescio quid sit legendum. neutrum enim horum noui. sane inter socialis seu Marsici: belli duces quidam nominatur

Papius, cognomento Mutilus, cum Popedio Silone. ibidem 25.
Corpo exercitato.] σωμασκόταις ex scripto reposui, cum
fæde legeretur συμμαχίσαι καὶ. mox πολέμις τύχων. non me-
mini me legere hoc, & τύλων mallem, ideoq; bellum portam red-
didi. de qua præter alios Virg. 1. & 7. Aeneid. Consulis nomen,
sub quo lanus iterum fuit clausus, ex hisloria & Numa nostri
posuit.

339. 33. In Abescymis.] ἐν ἀβησκύμαις ἐπιστεφομένης.
Sic omnino est in Greco, scripto etiam, in quo pro μυστικῶσαν
est inepitε μυστικῶσαν. Ego Cumas noni, ἀβησκύμαις quid sit,
non inuenio. suspicor autem pro ἐπιστεφομένης esse reponen-
dum ἐπ τρεφομένης: vt fortunæ puella, nec dum adulta satis,
sed certo interim enutrita loco honos habitus videatur. Bud-
aeus hac verba omisit interpres, quia (puto) vti corrigeren-
tur ne ipsi quidem succurrebat. Sed & illud οὐ εἰπεῖται & vi-
detur suppositicum. Venus quoque ἐπιταλάξει Budaeo igno-
ta fuit, vt & ab alijs præterita, quam tamen ego non repudio.
τάλαξει enim calathum significat, nentium mulierum quasil-
lum, ad quem Caneus Ouidianus à Centauris relegatur. Plu-
tarachus in problematis fuisse ostendit, qui inde Talasium dictum
putarent, omen nuptiale. Vt talem Venerem inter tam multas
fuisse non absurdum sit.

340. 23. Non dimissurum.] καὶ περισσέων. omnino le-
gerem καὶ μὴ περισσέων. quid Budaeus legerit nescio, nam de
triumpho in meis quidem libris nulla mentio. sed & quæ se-
quuntur, integra non sunt. περισσέων scriptus habet, non
καὶ περισσέων. Sed deest aliquid. Deinde pro τυρροσην-
ταῖς, quod scriptus habet, & ratio probat, male legebatur τυρ-
ροσηνταῖς, voce nihil.

IN I. DE ALEXANDRI fortuna.

345. 34. Porrigentibus manus.] συγγένειον αἱ Αὐλῶν.
sic